

Herfst

Ik schrijf deze column op een stille zondagochtend op de laatste dag voor mijn vakantie. Als je buiten loopt, is het nog steeds zomers zonnig, toch ruik je de herfst al in de lucht. De zomer is op terugtocht. Op het gebied van fieldmanagement is het een interessante zomer geweest. Extreem droog in het voorjaar en een goede vochtvoorziening in de zomer. Precies andersom dan het zou moeten zijn dus.

Rondom dramatisch was het fieldmanagement tijdens het WK in Zuid-Afrika. Dit land had natuurlijk de handicap dat ze een toernooi in de winter mochten organiseren, maar ik had ook het idee dat ze daar zelf ook pas zeer recent waren achtereengekomen. De kwaliteit was niet echt om over naar huis te schrijven, terwijl dat toch makkelijk zou moeten kunnen onder het daar heersende klimaat.

Gras blijft een natuurproduct en heeft tijd nodig

Het probleem bij dit soort events is dat alle mededelingen worden verstopt in een brij van bobopraat en dat het bijna onmogelijk is om de werkelijke omvang van de problemen ter plekke te bepalen. Daarbij komt dan nog eens de rol van Fifa die ook echt niet echt een traditie heeft hoog te houden op het gebied van transparantie en goede voorlichting. Uit de weinige dingen die je hoort en vooral wat we allemaal hebben gezien op TV komen velden naar voren met een zeer magere grasbezetting, waar op het laatst met kunst en vliegwerk nog wat gras op getoverd is. Bij sommige acties zag je het zand massaal opspringen.

Zo'n WK-toernooi laat zien hoe hoog het fieldmanagement-niveau in Nederland is

De matige kwaliteit zal weinig of niets te maken hebben met de Nederlandse inbreng op dit toernooi. Het graszaad zal best okay van kwaliteit geweest zijn. Maar gras blijft een natuurproduct en heeft tijd nodig. Nu we het toch over de Fifa hebben: heeft u zich ook zo geërgerd aan de rondreis die de Fifa-consultants recent in Nederland hebben gemaakt? Het gemiddelde staatshoofd krijgt niet zo'n ontvangst en zal zeker geen belastingsdouceurtje van meer dan een miljard euro als smeergeld ontvangen. Ik vind voetbal een leuke sport, maar kan me niet voorstellen dat we als Nederland en België iets kunnen winnen bij de organisatie van een dergelijk toernooi. Natuurlijk: qua prestige is het goed voor alle betrokkenen bij clubs en in de brancheorganisaties, maar de impact van een dergelijk toernooi gaat wel iets verder, want u en ik zullen uiteindelijk de rekening mogen ophoesten.

Overigens uit een oogpunt van fieldmanagement ben ik alleen maar voor. Zo'n toernooi in Zuid-Afrika doet je toch weer realiseren hoe zeldzaam hoog het niveau van fieldmanagement hier in Nederland is. Alleen al in deze uitgave van Fieldmanager staan weer drie aspirant-Fieldmanagers of the Year geportretteerd, die ik blindelings de velden van een toekomstig WK zou durven toe te vertrouwen.

Brengt me op het laatste punt van dit stukje: ons congres. Wij hebben drie keer met veel plezier 'Help ik heb een kunstgrasveld' georganiseerd. Dit jaar willen we op 9 en 10 november die dominante aandacht voor kunstgras wat laten vieren. De belangrijkste reden: fieldmanagement is meer dan kunstgras alleen. De moderne fieldmanager zal juiste door een combinatie van verschillende velden de gevraagde kwaliteit en capaciteit leveren.

Met vriendelijk groet,

Hein van Iersel (hein@nwst.nl)
Hoofdredacteur